

II

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava ni obvezna)

ODLOČBE/SKLEPI

SVET

ODLOČBA SVETA

z dne 8. novembra 2007

o vzpostavitvi mehanizma Skupnosti na področju civilne zaščite (prenova)

(Besedilo velja za EGP)

(2007/779/ES, Euratom)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, in zlasti člena 308 Pogodbe,

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo in zlasti člena 203 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Odločbo Sveta 2001/792/ES, Euratom z dne 23. oktobra 2001 o vzpostavitvi mehanizma Skupnosti za pospeševanje okrepljenega sodelovanja na področju civilne zaščite ⁽³⁾ (v nadaljevanju „mehanizem“) je treba bistveno spremeniti, da bi bilo odzivanje Evropske unije na nesreče bolj dosledno in učinkovitejše. Zaradi jasnosti je treba omenjeno odločbo ponovno sprejeti.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 24. oktobra 2006 (še ni bilo objavljeno v Uradnem Listu).

⁽²⁾ UL C 195, 18.8.2006, str. 40.

⁽³⁾ UL L 297, 15.11.2001, str. 7.

(2) V zadnjih letih smo bili priča velikemu povečanju števila in silovitosti naravnih nesreč in nesreč, ki jih je povzročil človek, ki so zahtevale veliko človeških življenj, izgubo premoženja, vključno s kulturno dediščino, uničile gospodarsko in družbeno infrastrukturo ter povzročile škodo okolju.

(3) Delovanje Skupnosti za izvajanje resolucije Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, z dne 8. julija 1991 o izboljšanju vzajemne pomoči med državami članicami ob naravni ali tehnološki nesreči ⁽⁴⁾ je prispevalo k varstvu ljudi, okolja in premoženja. Konvencija o čezmejnih učinkih industrijskih nesreč Ekonomske komisije Združenih narodov za Evropo z dne 17. marca 1992, ki jo je Skupnost odobrila s Sklepom Sveta 98/685/ES ⁽⁵⁾, je nadalje pomagala izboljšati preprečevanje industrijskih nesreč in ravnanje ob njih.

(4) Glavni namen mehanizma je na prošnje zagotoviti pomoč ob takih nesrečah in izboljšati koordinacijo intervencije držav članic in Skupnosti, pri čemer se upoštevajo posebne potrebe izoliranih, najbolj oddaljenih in drugih regij ali otokov Skupnosti. V zadnjih letih se je bistveno povečalo število držav, ki so uporabile mehanizem civilne zaščite. Mehanizem je treba okrepiti, da se zagotovi učinkovitejša in vidnejša predstavitev evropske solidarnosti ter omogoči razvoj evropskih zmožnosti hitrega odzivanja, temelječ na modulih civilne zaščite držav članic, kot je pozval Evropski svet v sklepih z dne 16. in 17. junija 2005 ter Evropski parlament v svoji Resoluciji z dne 13. januarja 2005 o nesreči zaradi cunamija.

⁽⁴⁾ UL C 198, 27.7.1991, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 326, 3.12.1998, str. 1.

- (5) Mehanizem bi ustrezno upošteval zadevno zakonodajo Skupnosti in mednarodne obveznosti. Ta odločba zato ne bi smela vplivati na vzajemne pravice in obveznosti držav članic iz dvo- ali večstranskih pogodb v zvezi z zadevami, ki jih zajema ta odločba.
- (6) Mehanizem bi moral olajšati odziv civilne zaščite na vse vrste večjih nesreč, vključno z naravnimi nesrečami in nesrečami, ki jih povzroči človek, terorističnimi dejanji in tehnološkimi, radiološkimi in okoljskimi nesrečami v Skupnosti in izven nje, vključno z onesnaženjem morja ob nesrečah. Za pomoč civilne zaščite se lahko zaprosi ob vseh teh nesrečah, da se dopolnijo odzivne možnosti prizadete države.
- (7) Preprečevanje je bistvenega pomena za varstvo pred naravnimi, tehnološkimi in okoljskimi nesrečami, zato bi bilo treba razmisliti o nadaljnjem ukrepanju. S prispevanjem k nadaljnjemu razvoju sistemov odkrivanja in zgodnjega opozarjanja bi morala Skupnost državam članicam pomagati pri skrajšanju odzivnega časa na nesreče in pri alarmiranju državljanov EU. Ti sistemi bi morali upoštevati in nadgrajevati obstoječe informacijske vire.
- (8) Na ravni držav članic in Skupnosti je treba sprejeti predhodne ukrepe, da se ob nesrečah omogoči hitra mobilizacija intervencijskih ekip in ustrezno fleksibilna koordinacija ter da se s programom usposabljanja omogoči učinkovita odzivna sposobnost in komplementarnost ekip za oceno stanja in/ali koordinacijo, intervencijskih ekip in druge pomoči, kot je primerno.
- (9) Drugi predhodni ukrepi vključujejo združevanje informacij o potrebnih zdravstvenih sredstvih in spodbujanje uporabe novih tehnologij. Te informacije zadevajo zdravstveno pomoč, ki jo lahko države članice na podlagi prošnje za intervencijo v okviru mehanizma prostovoljno ponudijo za zaščito javnega zdravja. V skladu s členom 296 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti ni nobena država članica dolžna dati informacij, za katere meni, da bi bilo njihovo razkritje v nasprotju z bistvenimi interesi njene varnosti.
- (10) Da bi prispevali k razvoju zmožnosti civilne zaščite za hiter odziv, bi bilo treba razmisliti o razvoju dodatnih modulov za intervencijo civilne zaščite, ki bi jih sestavljala sredstva ene ali več držav članic in katerih cilj je polna interoperabilnost. Moduli bi bili organizirani na ravni držav članic, ki jih usmerjajo in jim poveljujejo.
- (11) Ob večji nesreči v Skupnosti ali ob njeni neposredni nevarnosti, ki ima ali bi lahko imela čezmejne učinke ali lahko pripelje do poziva na pomoč ene ali več držav članic, je treba na primeren način poslati ustrezno obvestilo preko ustaljenega zanesljivega skupnega komunikacijskega in informacijskega sistema za primer nesreč.
- (12) Mehanizem naj bi omogočil mobilizacijo in koordinacijo intervencij, z namenom zagotoviti boljše varstvo predvsem ljudi, pa tudi okolja in premoženja, vključno s kulturno dediščino, in bi tako zmanjšal izgubo človeških življenj, poškodbe, materialno škodo, gospodarsko in okoljsko škodo in pomagal zagotoviti večjo dosegljivost ciljev socialne kohezije in solidarnosti. Okrepljeno sodelovanje na področju intervencij civilne zaščite bi moralo temeljiti na strukturi civilne zaščite Skupnosti, ki bi bila sestavljena iz Centra za spremljanje in informiranje ter skupnega komunikacijskega in informacijskega sistema za nesreče, ki bi ju upravljala Komisija, in kontaktnih točk v državah članicah. Poleg tega bi mehanizem omogočal zbiranje preverjenih informacij o nesrečah za obveščanje držav članic in posredovanje izkušenj iz opravljenih intervencij.
- (13) Kontaktno točko v državah članicah bi morale biti sposobne zagotoviti informacije o razpoložljivosti pomoči civilne zaščite, za katero zaprosi prizadeta država, vključno z informacijami o razpoložljivosti vojaških sredstev in zmogljivosti.
- (14) Razpoložljivost primernih prevoznih sredstev je treba izboljšati, da se podpre razvoj zmožnosti hitrega odzivanja na ravni Skupnosti. Skupnost bi morala podpirati in dopolnjevati prizadevanja držav članic tako, da bi združevala prevozna sredstva držav članic in po potrebi prispevala k financiranju dodatnih prevoznih sredstev.
- (15) Ob intervenciji civilne zaščite izven Skupnosti bi moral mehanizem olajšati in podpreti ukrepe, ki jih sprejmejo Skupnost in države članice. Intervencije izven Skupnosti se izvajajo samostojno ali kot prispevek k operaciji, ki jo vodi mednarodna organizacija; v takem primeru bi morala Skupnost razviti odnose z ustreznimi mednarodnimi organizacijami.

(16) Če so Združeni narodi prisotni, imajo splošno usklajevalno vlogo za reševalne akcije v tretjih državah. Pomoč civilne zaščite v okviru tega mehanizma bi bilo treba usklajevati z Združenimi narodi in drugimi relevantnimi mednarodnimi akterji, da bi se povečala uporaba razpoložljivih virov in bi se izognili kakršnemu koli nepotrebemu podvajanju prizadevanj. Okrepljeno usklajevanje pomoči civilne zaščite prek mehanizma je predpogoj za podpiranje celotnega usklajevanja naporov in zagotavljanje celovitega evropskega prispevka k celotnim reševalnim prizadevanjem. Pri večjih nesrečah, kjer se pomoč zagotavlja v skladu z mehanizmom in Uredbo Sveta (ES) št. 1257/96 z dne 20. junija 1996 o humanitarni pomoči⁽¹⁾, mora Komisija zagotoviti učinkovitost, skladnost in komplementarnost splošnega odziva Skupnosti.

(17) Mehanizem Skupnosti bi lahko služil tudi kot orodje za omogočanje in podporo kriznega upravljanja v skladu s skupno deklaracijo Sveta in Komisije z dne 29. septembra 2003 o uporabi mehanizma Skupnosti za civilno zaščito v kriznem upravljanju iz naslova V Pogodbe o Evropski uniji. Ta odločba ne posega v pristojnosti in vlogo predsedstva na področju kriznega upravljanja iz omenjenega naslova.

(18) Mehanizem bi se lahko uporabljal tudi v podporo konzularni pomoči državljanom EU ob večjih nesrečah v tretjih državah v zvezi z dejavnostmi na področju civilne zaščite, če tako zahtevajo konzularni organi držav članic.

(19) Kjer je uporaba vojaških sredstev in zmogljivosti primerna, bo sodelovanje z vojsko potekalo v skladu s postopki in merili, opredeljenimi s strani Sveta ali njegovih pristojnih organov, da bi mehanizmu Skupnosti na področju civilne zaščite dali na voljo vojaška sredstva in zmogljivosti, potrebna za zaščito civilnega prebivalstva.

(20) Uporaba vojaških sredstev bi morala biti skladna z načeli ustreznih smernic Združenih narodov.

(21) Omogočena bi morala biti udeležba držav kandidat in sodelovanje z ostalimi tretjimi državami ter mednarodnimi in regionalnimi organizacijami.

(22) Ukrepe, potrebne za izvajanje te odločbe, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28.

junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil⁽²⁾.

(23) Ciljev te odločbe, torej pospeševanja okrepljenega sodelovanja Skupnosti in držav članic na področju civilne zaščite ob večjih nesrečah ali ob neposredni nevarnosti nesreč, države članice same ne morejo zadovoljivo uresničiti in se jih lahko zaradi obsega ali učinkov predlaganega ukrepa, vključno s koristmi, ki izhajajo iz delovanja mehanizma v smislu zmanjševanja izgub človeških življenj in škode, bolje doseže na ravni Skupnosti.

Če večja nesreča preseže možnost odzivanja prizadete države članice, bi morala imeti ta država možnost uporabiti mehanizem Skupnosti, da dopolni svoja lastna sredstva civilne zaščite. Skupnost lahko zato sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o ustanovitvi Evropske Skupnosti. V skladu z načelom sorazmernosti, kakor je določeno v omenjenem členu, ta odločba ne presega tega, kar je potrebno za doseg zadavnega cilja.

(24) Pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti in Pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo za sprejetje te odločbe ne predvidevata drugih pooblastil kot pooblastila iz člena 308 oziroma 203 –

SPREJEL NASLEDNJO ODLOČBO:

POGLAVJE I

Vsebinska in področje uporabe

Člen 1

1. S to odločbo se vzpostavi mehanizem Skupnosti za pospeševanje okrepljenega sodelovanja Skupnosti in držav članic na področju civilne zaščite ob večjih nesrečah ali ob neposredni nevarnosti nesreč (v nadaljnjem besedilu „mehanizem“).

2. Varstvo, ki ga zagotavlja mehanizem, primarno zajema ljudi, pa tudi okolje in premoženje, vključno s kulturno dediščino, ob naravnih nesrečah in nesrečah, ki jih povzroči človek, terorističnih dejanjih in tehnoloških, radioloških ali ekoloških nesrečah, vključno z onesnaževanjem morja ob nesrečah, ki se zgodijo v Skupnosti ali zunaj nje, ob upoštevanju posebnih potreb, ki jih imajo izolirane, oddaljene in druge regije ali otoki Skupnosti.

⁽¹⁾ UL L 163, 2.7.1996, str. 1. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23. Odločba, kakor je bila spremenjena z Odločbo 2006/512/ES (UL L 200, 22.7.2006, str. 11).

Mehanizem ne vpliva na obveznosti iz veljavne zadevne zakonodaje Evropske skupnosti ali Evropske skupnosti za atomsko energijo ali iz veljavnih mednarodnih sporazumov.

Člen 2

Mehanizem vsebuje niz elementov in ukrepov, ki vključujejo:

1. določanje intervencijskih ekip in druge podpore za intervencijo, ki je na voljo v državah članicah za intervencijo ob nesrečah;
2. vzpostavitev in izvajanje programa usposabljanja za intervencijske ekipe in drugo intervencijsko podporo ter za strokovnjake ekip, odgovornih za oceno stanja in/ali koordinacijo (v nadaljevanju „ekipe odgovorne za oceno stanja in/ali koordinacijo“);
3. delavnice, seminarje in pilotne projekte o glavnih vidikih intervencij;
4. ustanovitev in napotitev ekip, odgovornih za oceno stanja in/ali koordinacijo;
5. ustanovitev in upravljanje Centra za spremljanje in informiranje (MIC), ki je dostopen in sposoben odziva 24 ur na dan ter služi državam članicam in Komisiji za namene mehanizma;
6. uvedbo in upravljanje skupnega komunikacijskega in informacijskega sistema za primer nesreč (CECIS), da se omogoči komunikacija in sporočanje informacij med MIC in kontaktnimi točkami v državah članicah;
7. prispevek k vzpostavitvi sistemov za odkrivanje in zgodnje opozarjanje za nesreče, ki bi lahko prizadele ozemlje držav članic, da se omogoči hitro odzivanje držav članic in Skupnosti, pa tudi k njihovi vzpostavitvi, in sicer s študijami ter ocenami potreb in izvedljivosti teh sistemov ter z ukrepi za spodbujanje medsebojne povezanosti in njihove povezanosti z MIC in CECIS. Ti sistemi upoštevajo in nadgrajujejo obstoječe vire informiranja, spremljanja in odkrivanja;
8. podpiranje držav članic pri dostopu do opreme in prevoznih sredstev tako, da se:
  - (a) zagotavlja in izmenjuje informacije o virih opreme in prevoza, ki jih lahko dajo na razpolago države članice,

da bi tako olajšali združevanje takšne opreme in prevoznih sredstev;

- (b) državam članicam pomaga pri opredelitvi in lažšanju dostopa do prevoznih sredstev, ki so lahko dosegljivi iz drugih virov, vključno s komercialnim trgov;
  - (c) državam članicam pomaga pri opredelitvi opreme, ki je lahko dosegljiva iz drugih virov, vključno s komercialnim trgov;
9. dopolnjevanje prevoza držav članic z zagotavljanjem dodatnih prevoznih sredstev, ki so potrebni za zagotavljanje hitrega odzivanja v primeru večjih nesreč;
  10. podpiranje konzularne pomoči državljanom EU v primeru večjih nesreč v tretjih državah na področju dejavnosti civilne zaščite, če za to zaprosijo konzularni organi držav članic;
  11. druge podporne in dopolnilne ukrepe, ki so potrebni v okviru mehanizma, kakor je navedeno v členu 4 Odločbe Sveta 2007/162/ES, Euratom z dne 5. marca 2007 o vzpostavitvi finančnega instrumenta za civilno zaščito ⁽¹⁾.

Člen 3

Za namen te odločbe se uporabljajo naslednje opredelitve:

1. „večja nesreča“ pomeni vsako situacijo, ki negativno vpliva ali bi lahko negativno vplivala na ljudi, okolje ali premoženje in zaradi katerega se lahko v okviru tega mehanizma zaprosi za pomoč;
2. „odziv“ pomeni vsak ukrep, ki se ga izvede v okviru mehanizma med večjo nesrečo ali po njej, da se odpravi takojšnje posledice nesreče;
3. „pripravljenost“ pomeni stanje pripravljenosti in zmožnost človeških in materialnih virov za zagotavljanje učinkovitega hitrega odziva na nesrečo, ki je rezultat vnaprej izvedenih ukrepov;
4. „zgodnje opozarjanje“ pomeni pravočasno in učinkovito zagotavljanje informacij, s pomočjo katerih se izvedejo ukrepi v izogib tveganjem ali za njihovo zmanjšanje, ter zagotovi pripravljenost na učinkovit odziv;

⁽¹⁾ UL L 71, 10.3.2007, str. 9.

5. „modul“ pomeni samozadostno in samostojno ureditev zmogljivosti držav članic ali mobilno operativno ekipo držav članic, ki jo karakterizira naravnost k nalogam in potrebam in predstavlja kombinacijo človeških in materialnih virov za katero je značilna sposobnost za posredovanje ali izvajanje nalog.

POGLAVJE II

Pripravljenost

Člen 4

1. Države članice vnaprej določijo intervencijske ekipe ali module v sklopu pristojnih služb in zlasti v sklopu svojih služb za civilno zaščito ali drugih služb za ukrepanje ob nesrečah, ki bi lahko bile na voljo za posredovanje ali bi jih bilo mogoče organizirati v zelo kratkem času, da se napotijo običajno v 12 urah po prošnji za pomoč. Pri tem morajo upoštevati, da bi morala biti sestava ekipe ali modula odvisna od vrste večje nesreče in od posebnih potreb ob takšnih nesrečah.

2. Države članice izberejo strokovnjake, ki se lahko javijo na kraju nesreče iz ekipe, odgovorne za oceno stanj in/ali koordinacijo.

3. Države članice prostovoljno delajo na razvoju modulov, zlasti za zadovoljevanje prednostnih intervencijskih ali podpornih potreb v okviru mehanizma, ki:

(a) so sestavljeni iz sredstev ene ali več držav, ki sodelujejo v mehanizmu;

(b) lahko izvajajo naloge na področjih odzivanja;

(c) lahko izvajajo naloge v skladu s priznanimi mednarodnimi smernicami in so lahko zato:

(i) na podlagi prošnje za pomoč napoteni v zelo kratkem času;

(ii) določeno obdobje sposobni delovati samozadostno in samostojno, če razmere na terenu tako zahtevajo;

(d) so interoperabilni z drugimi moduli;

(e) so usposobljeni in so večji izpolnjevanja zahtev po interoperabilnosti iz točk (a) in (d);

(f) so pod vodstvom osebe, pristojne za njihovo delovanje;

(g) lahko nudijo pomoč drugim organom EU in/ali mednarodnim ustanovam, zlasti Združenim narodom.

4. Države članice preverijo možnost, da po potrebi zagotovijo tudi drugo interventno pomoč, ki bi jo lahko dale na razpolago druge pristojne službe, kot so specializirano osebje in oprema za ravnanje v konkretni nesreči, ter prosijo za pomoč, ki jo lahko zagotovijo nevladne organizacije in drugi ustrezní subjekti.

5. Države članice lahko na lastno željo in ob upoštevanju ustreznih varnostnih zahtev zagotovijo informacije o ustreznih vojaških sredstvih in zmogljivostih, ki se lahko kot zadnja možnost uporabijo kot del pomoči civilne zaščite prek mehanizma, kot so prevoz in logistična ali medicinska podpora.

6. Države članice v šestih mesecih po sprejetju te odločbe zagotovijo ustrezne splošne informacije o ekipah, strokovnjakih, modulih ter drugi interventni pomoči iz odstavkov 1 do 4 tega člena in po potrebi takoj posodobijo te informacije, pa tudi informacije o zdravstveni pomoči iz točke 6 člena 5.

7. Države članice ki jih na njihovo prošnjo podpira Komisija sprejmejo potrebne ukrepe za zagotavljanje pravočasnega prevoza ponujene pomoči civilne zaščite.

8. Države članice določijo kontaktne točke in ustrezno obvestijo Komisijo.

Člen 5

Komisija izvede naslednje naloge:

1. ustanovi in upravlja MIC;

2. vzpostavi in upravlja CECIS;

3. prispeva k razvoju sistemov za odkrivanje in zgodnje opozarjanje na nesreče, kakor je navedeno v točki 7 člena 2;

4. poskrbi za kolikor je mogoče hitro mobilizacijo in napotitev majhnih ekip strokovnjakov, da:

(a) ocenijo potrebe po civilni zaščiti države, ki je zaprosila za pomoč, ob upoštevanju pomoči, ki je na razpolago v državah članicah in mehanizmu;

(b) pospešijo, če je potrebno, koordiniranje operacij pomoči civilne zaščite na kraju samem in vzdržujejo zvezo, če je to potrebno in primerno, s pristojnimi organi države, ki prosijo za pomoč;

5. oblikuje program usposabljanja za izboljšanje koordinacije intervencije za civilno zaščito, tako da zagotovi skladnost in komplementarnost med intervencijskimi ekipami in moduli, kakor določa člen 4(1), ali če je ustrezno, drugo intervencijsko podporo iz člena 4(4) ter da izboljša usposobljenost strokovnjakov iz člena 4(2). Program vključuje skupne tečaje in vaje ter sistem izmenjav, pri čemer se posameznike lahko začasno premesti v ekipe iz drugih držav članic;
6. ob večjih nesrečah združuje in zbira informacije o zmogljivostih držav članic za proizvodnjo serumov in cepiv ali o drugi potrebni zdravstveni pomoči in o zalogah, ki bi lahko bile na voljo za intervencijo;
7. sestavi seznam izkušenj iz intervencij, ki so bile opravljene v okviru mehanizma, in širi te izkušnje prek informacijskega sistema;
8. spodbuja in pospešuje uvajanje in uporabo novih tehnologij za namen mehanizma;
9. sprejme ukrepe iz točk 8 in 9 člena 2;
10. vzpostavi zmožnost zagotavljanja osnovne logistične podpore strokovnjakom za oceno stanja in/ali koordinacijo;
11. sprejme kakršne koli druge podporne in dopolnilne ukrepe, ki so potrebni v okviru mehanizma, kakor je navedeno v členu 4 Odločbe 2007/162/ES, Euratom.

POGLAVJE III

Odziv

Člen 6

1. Ob večji nesreči v Skupnosti ali ob njeni neposredni nevarnosti, ki ima ali bi lahko imela čezmejne učinke, mora država članica, v kateri se je zgodila nesreča, takoj obvestiti Komisijo in tiste države članice, na katere bi nesreča lahko vplivala.

Prvi pododstavek se ne uporablja, če je ta obveznost obveščanja že bila izpolnjena v skladu z ustrežno zakonodajo Evropske skupnosti ali Evropske skupnosti za atomsko energijo ali z veljavnimi mednarodni sporazumi.

2. Ob večji nesreči v Skupnosti ali ob njeni neposredni nevarnosti, ki lahko sledi do poziva na pomoč ene ali več držav članic, mora država članica, v kateri se je zgodila nesreča, takoj obvestiti Komisijo, kdaj je mogoče pričakovati morebitno

prošnjo za pomoč preko centra za spremljanje in informiranje (MIC), da lahko Komisija, če je primerno, obvesti druge države članice in sproži delovanje svojih pristojnih služb.

3. Tako obveščanje iz odstavka 1 in 2 poteka, če je primerno, prek sistema CECIS.

Člen 7

1. Če se večja nesreča zgodi v Skupnosti, lahko država članica zahteva pomoč druge države članice prek MIC-a ali neposredno od druge države. Prošnja mora biti kar se da natančna.

2. V primeru zahtev po pomoči preko MIC-a, Komisija ob prejetju take zahteve takoj in kot je primerno:

(a) posreduje prošnjo kontaktnim točkam drugih držav članic;

(b) pospeši mobilizacijo ekip, strokovnjakov, modulov in druge intervencijske podpore;

(c) zbira potrjene informacije o nesreči in jih pošilja državam članicam.

3. Vsaka država članica, na katero se naslovi prošnja za pomoč, nemudoma ugotovi, ali je sposobna nuditi zahtevano pomoč, in o tem prek MIC-a ali neposredno obvesti državo članico, ki prosi za pomoč, ter navede obseg in pogoje kakršne koli pomoči, ki jo lahko nudi. Če država članica neposredno obvesti državo članico, ki prosi za pomoč, prav tako obvesti tudi MIC. MIC obvešča države članice.

4. Država članica, ki prosi za pomoč, je odgovorna za vodenje intervencij. Organi države članice, ki prosi za pomoč, določijo smernice in, če je potrebno, opredelijo obseg nalog, ki se zaupajo intervencijskim ekipam. Podrobnosti o izvajanju nalog je treba prepustiti pristojni osebi, ki jo imenuje država članica, ki nudi pomoč.

5. Če država članica, ki prosi za pomoč, prosi intervencijske ekipe, da vodijo intervencijo v njenem imenu, si ekipe, ali moduli, ki jih zagotovijo države članice in Skupnost, prizadevajo za koordinacijo svojih intervencij.

6. V primeru napotitve ekip, odgovornih za oceno stanja in/ali koordinacijo, te lajšajo koordinacijo med intervencijskimi ekipami in vzdržujejo zvezo s pristojnimi organi države članice, ki prosi za pomoč.

Člen 8

1. Če se zgodi večja nesreča izven Skupnosti, se v zvezi z intervencijo civilne zaščite zunaj Skupnosti na zahtevo uporablja člen 7.

Take intervencije se lahko vodijo kot samostojna intervencija za pomoč ali kot prispevek k intervenciji, ki jo vodi mednarodna organizacija.

V področje ureditev za koordinacijo iz tega člena spada le pomoč prek mehanizma.

Ukrepi, sprejeti v skladu s tem členom, ne posegajo v ukrepe, sprejete na podlagi naslova V Pogodbe o Evropski uniji.

2. Če se pomoč civilne zaščite iz odstavka 1 zagotovi kot odziv na zahtevo prek MIC, država članica, ki predseduje Svetu Evropske unije (v nadaljevanju „predsedstvo“), zagotovi celovito usklajevanje intervencij civilne zaščite, hkrati pa spoštuje vlogo Komisije pri operativnem usklajevanju, kakor je določeno v odstavku 4.

3. V zvezi s političnim in strateškim koordiniranjem predsedstvo zlasti:

(a) oceni ustreznost morebitne uporabe mehanizma kot orodja za omogočanje in podpiranje kriznega upravljanja;

(b) če meni, da je potrebno, vzpostavi odnose s prizadeto tretjo državo na politični ravni in se s to državo poveže v vseh fazah nesreče v splošnem političnem in strateškem okviru intervencije.

Če je primerno, lahko Predsedstvo zaprosi drugo državo članico, da delno ali v celoti prevzame odgovornost za to politično in strateško koordinacijo ali zaprosi Komisijo, naj podpira to koordinacijo.

4. Operativno koordinacijo izvaja Komisija v tesnem sodelovanju s predsedstvom v okviru politične in strateške koordinacije iz odstavka 3. Ta koordinacija zajema naslednje dejavnosti, če je to primerno:

(a) vzdrževanje stalnega dialoga s kontaktnimi točkami držav članic za zagotavljanje učinkovitega in skladnega evropskega

prispevka civilne zaščite prek mehanizma k celovitim reševalnim prizadevanjem, zlasti:

(i) takojšnje obveščanje držav članic o vseh prispelih prošnjah za pomoč;

(ii) napotitev ekip za oceno stanja in/ali koordinacijo na terenu, ki ocenijo razmere ter potrebe in/ali na terenu olajšajo operativno usklajevanje pomoči, ki je zagotovljena prek mehanizma;

(iii) oblikovanje ocen potreb v sodelovanju z ekipami za oceno stanja in/ali koordinacijo ter drugimi akterji, vključno z drugimi službami EU;

(iv) izmenjava ustreznih ocen in analiz z vsemi ustreznimi akterji;

(v) zagotavljanje pregleda nad pomočjo, ki jo nudijo države članice in drugi viri;

(vi) svetovanje glede potrebne vrste pomoči, da je zagotovljena pomoč civilne zaščite skladna z ocenami potreb;

(vii) pomoč pri premostitvi vseh praktičnih težav pri dostavi pomoči na področjih, kot sta tranzit in carina;

(b) povezovanje s prizadeto tretjo državo glede tehničnih podrobnosti, kot so natančne potrebe po pomoči, sprejem ponudb in praktične ureditve za lokalni sprejem in razdeljevanje pomoči;

(c) povezovanje ali sodelovanje z Uradom Združenih narodov za koordinacijo humanitarnih zadev (ZN OCHA), če je prisoten, in drugimi ustreznimi akterji, ki prispevajo k skupnemu prizadevanju za pomoč, da bi kar najbolj povečali sinergije, se dopolnjevali in se izognili podvajanju in vrzelim;

(d) povezovanje z vsemi ustreznimi akterji, zlasti v zaključni fazi intervencije v okviru mehanizma, da bi omogočili nemoteno primopredajo.

5. V dogovoru s predsedstvom lahko Komisija po potrebi in v posameznih primerih prevzame dodatne operativne naloge.

6. Komisija lahko v tesnem sodelovanju s predsedstvom imenuje ekipe za oceno stanja in/ali usklajevanje iz odstavka 4(a)(ii). Ekipe sestavljajo strokovnjaki in vodja ekipe, ki jih države članice zagotovijo za vsak primer posebej. Komisija izbere strokovnjake in vodjo te ekipe na podlagi njihovih usposobljenosti in izkušenj, vključno z opravljeno stopnjo usposobljenosti za mehanizem, predhodnimi izkušnjami z misij v okviru mehanizma in drugim sodelovanjem pri mednarodni pomoči. Izbor temelji tudi na drugih merilih, vključno z znanjem jezikov, da se zagotovi, da ima ekipa kot celota na voljo potrebne veščine za posebne razmere.

MIC ohranja tesne stike z ekipami za oceno stanja in/ali koordinacijo ter jim zagotavlja podporo in usmerjanje.

7. Predsedstvo in Komisija v zvezi z intervencijo zagotovita tesno sodelovanje in ohranjata stalen dialog v vseh fazah nesreče.

Operativno usklajevanje je v celoti vključeno v celovito usklajevanje, ki ga zagotavlja ZN OCHA, če je prisoten, ter spoštuje njegovo vodilno vlogo.

Usklajevanje prek mehanizma ne vpliva niti na dvostranske stike med sodelujočimi državami članicami in prizadeto državo niti na sodelovanje med državami članicami in Združenimi narodi. Takšni dvostranski stiki se lahko uporabijo tudi za pomoč pri usklajevanju prek mehanizma.

Prizadevati si bo treba za medsebojne sinergije in dopolnjevanja z drugimi instrumenti Unije ali Skupnosti. Komisija zagotovi zlasti dopolnjevanje in usklajenost dejavnosti v okviru mehanizma ter dejavnosti, ki se financirajo v okviru Uredbe (ES) št. 1257/96.

V primeru večje nesreče, ki se pojavi izven Skupnosti, bi morala biti morebitna uporaba vojaških sredstev in zmogljivosti, razpoložljivih za podporo civilni zaščiti, skladna z načeli ustreznih smernic Združenih narodov.

8. Koordinacijski vlogi predsedstva in Komisije iz tega člena ne posegata v pristojnosti in odgovornosti držav članic za njihove ekipe, module in drugo pomoč, vključno z vojaškimi sredstvi in zmogljivostmi. Usklajevanje s strani predsedstva in Komisije zlasti ne zajema poveljevanja ali dajanja navodil ekipam, modulom ali drugim sredstvom in zmogljivostim držav članic, ki so prostovoljno napoteni v skladu s koordinacijo na ravni sedežev in na terenu.

9. Da bi omogočili navedeno usklajevanje in zagotovili celovit prispevek k skupnemu prizadevanju za pomoč:

- (a) vse države članice, ki zagotavljajo pomoč civilne zaščite iz odstavka 1 v odgovor na zahtevo prek MIC-a, tega stalno obveščajo o svojem delovanju in
- (b) se ekipe in moduli držav članic na terenu, ki sodelujejo v intervenciji prek mehanizma, tesno povežejo z ekipami MIC za usklajevanje in/ali oceno stanja na terenu.

Člen 9

Komisija lahko podpira in dopolnjuje pomoč civilne zaščite držav članic v okviru mehanizma s sprejemanjem ukrepov iz točk 8 in 9 člena 2.

POGLAVJE IV

Končne določbe

Člen 10

Sodelovanje v mehanizmu je odprto za države kandidatke.

Ostale tretje države in mednarodne ali regionalne organizacije lahko sodelujejo v dejavnostih v okviru tega mehanizma, kadar to dovoljujejo sporazumi med temi tretjimi državami in organizacijami ter Skupnostjo.

Člen 11

Za namene uporabe te odločbe države članice imenujejo pristojne organe in o tem obvestijo Komisijo.

Člen 12

Komisija v skladu s postopki, določenimi v členu 13(2), določi izvedbena pravila, zlasti o naslednjih zadevah:

1. o pomoči, ki je na voljo za intervencijo, kakor določa člen 4;
2. o MIC-u, kakor določa točka 5 člena 2;
3. o CECIS, kakor določa točka 6 člena 2;

4. o ekipah, odgovornih za oceno stanja in/ali koordinacijo, kot določa točka 4 člena 2, vključno z merili za izbiro strokovnjakov;
5. programu usposabljanja, kot določa točka 2 člena 2;
6. modulih iz člena 4(3);
7. sistemih odkrivanja in zgodnjega opozarjanja iz točke 7 člena 2;
8. o informacijah o zdravstveni pomoči, kot določa točka 6 člena 5;
9. o intervencijah v Skupnosti, kot določa člen 7, ter intervencijah zunaj Skupnosti, kakor določa člen 8.

Člen 13

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen s členom 13 Odločbe 2007/162/ES, Euratom.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES.

Obdobje, določeno v členu 5(6) Sklepa 1999/468/ES, traja tri mesece.

Člen 14

Komisija oceni izvajanje te odločbe vsako tretje leto po datumu uradnega obvestila in pošlje zaključke navedene ocene Evropskemu parlamentu in Svetu.

Zaključkom so, če je primerno, priloženi predlogi za spremembe te odločbe.

Člen 15

Odločba 2001/792/ES, Euratom, se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno odločbo veljajo kot sklicevanja na to odločbo in se berejo skladno s primerjalno tabelo iz Priloge.

Člen 16

Ta odločba je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 8. novembra 2007

Za Svet
Predsednik
R. PEREIRA

PRILOGA

Primerjalna razpredelnica

Odločba Sveta 2001/792/ES, Euratom	Ta odločba
Člen 1(1)	Člen 1(1)
Člen 1(2), prvi in drugi pododstavek	Člen 1(2), prvi in drugi podododstavek
Člen 1(2), tretji pododstavek	Uvodna izjava 4, drugi stavek
Člen 1(3), uvodni stavek	Člen 2, uvodni stavek
Člen 1(3), prva alineja	Člen 2, točka 1
Člen 1(3), druga alineja	Člen 2, točka 2
Člen 1(3), tretja alineja	Člen 2, točka 3
Člen 1(3), četrta alineja	Člen 2, točka 4
Člen 1(3), peta alineja	Člen 2, točka 5
Člen 1(3), šesta alineja	Člen 2, točka 6
—	Člen 2, točka 7
—	Člen 2, točka 8
—	Člen 2, točka 9
—	Člen 2, točka 10
Člen 1(3), sedma alineja	Člen 2, točka 11
—	Člen 3
Člen 2(1)	Člen 6(1) in (2)
Člen 2(2)	Člen 6(3)
Člen 3, uvodni stavek	—
Člen 3, točka (a)	Člen 4(1)
Člen 3, točka (b)	Člen 4(2)
—	Člen 4(3)
Člen 3, točka (c)	Člen 4(6)
Člen 3, točka (d)	Člen 4(4)
—	Člen 4(5)
—	Člen 4(7)
Člen 3, točka (e)	Člen 4(8) in člen 11
Člen 4, uvodni stavek	Člen 5, uvodni stavek
Člen 4, točka (a)	Člen 5(1)
Člen 4, točka (b)	Člen 5(2)
—	Člen 5(3)
Člen 4, točka (c)	Člen 5(4)
Člen 4, točka (d)	Člen 5(5)
Člen 4, točka (e)	Člen 5, točka 6

Odločba Sveta 2001/792/ES, Euratom	Ta odločba
Člen 4, točka (f)	Člen 5, točka 7
Člen 4, točka (g)	Člen 5, točka 8
Člen 4, točka (h)	Člen 5, točka 9
—	Člen 5, točka 10
—	Člen 5, točka 11
Člen 5(1)	Člen 7(1) in (2)
Člen 5(2)	Člen 7(3)
Člen 5(3)	Člen 7(4)
Člen 5(4)	Člen 7(5)
Člen 5(5)	Člen 7(6)
Člen 6, prvi pododstavek	Člen 8(1)
Člen 6, drugi pododstavek	Člen 8(2) do (9)
—	Člen 9
Člen 7	Člen 10, prvi pododstavek
—	Člen 10, drugi pododstavek
Člen 8(1)	—
Člen 8(2), uvodni stavek	Člen 12, uvodni stavek
Člen 8(2)(a)	Člen 12, točka 1
Člen 8(2)(b)	Člen 12, točka 2
Člen 8(2)(c)	Člen 12, točka 3
Člen 8(2)(d)	Člen 12, točka 4
Člen 8(2)(e)	Člen 12, točka 5
—	Člen 12(8)
—	Člen 12(9)
Člen 8(2)(f)	Člen 12, točka 8
Člen 8(2)(g)	Člen 12, točka 9
Člen 9(1)	Člen 13(1)
Člen 9(2)	—
Člen 9(3)	Člen 13(2)
Člen 9(4)	
Člen 10	Člen 14
—	Člen 15
Člen 11	—
Člen 12	Člen 16